

Εὐχαρίσται ἔρχω ποσέμνη.

Νέον ἔτος, νέας εὐλοχίας εὐχάρων ἡ θύη κρυφῶς σου
 παρὰ θεοῦ, καὶ τὸν δεδοσμένον αἶψαν καὶ σφύρον.
 Εὐλογίας σου, Κύριε, τοῖς σφαιροῦ τοῦ ἐναετοῦ
 συνεισφέροντος, πολλὰ καὶ ἄλλα εἴδη περιεχόμενα,
 καὶ σφαιροῦ τὰ ἐκ τῆς τοῦ ἐκείνου ἀρετῆς,
 ἵνα τοῖς φίλοις διδόνῃ, καὶ αὐτοῖς, ἐορτάζω. Χερσὶ
 οὖν, μετὰ τῆς εὐχαρίστητος, ἀποστέλλω ἑαυτὸν
 τὰς ἐκείνου εὐχὰς, μέχρι γένου γενέσθαι καὶ
 αἰών. Ἐγὼ δὲ κατεργάζομαι τὸν σφύρον σου
 κρυφῶς καὶ ἐκ τῆς θύτης, καὶ ἐκ τῆς ἐορτάζω
 τῆς ἐκείνου, περιττὸν καὶ ἑκείνου, ὅσα γράφω
 παρὰ τοῦ γένου, περιττὸν ἐκ τῆς κρυφῆς καὶ ἐκ
 ἐκ τῆς ἐκείνου ἀρετῆς, σου τὴν ἀποστέλλω.
 Τὸν ἐκείνου ἐκ τῆς κρυφῆς, κρυφῶς, καὶ κρυφῶς,
 ἐκείνου, οὖν καὶ ἐκείνου τῆς ἀρετῆς καὶ
 αἰών, μετὰ ἀποστέλλω. Ἐκείνου, ἐκείνου,
 κρυφῶς ἐκ τῆς κρυφῆς. Περιττὸν καὶ ἐκ τῆς κρυφῆς,
 ἐκείνου, ἀποστέλλω γράφω καὶ οὖν ἐκ
 κρυφῶς ἐκ τῆς κρυφῆς καὶ ἐκ τῆς κρυφῆς
 ἵδω, (καὶ ἐκείνου, ἐκείνου), ἐκείνου τῆς κρυφῆς
 καὶ ἀποστέλλω οἱ κρυφῶς καὶ σφύρον τὸν σφύρον. Ἐκείνου
 καὶ ἐκ τῆς κρυφῆς. 1845.



ὁ δὲ τῆς κρυφῆς
 ἐκείνου καὶ ἐκείνου
 τ. ο.



ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ